

Witte winterpostelein (*Claytonia perfoliata*)

Deze pionier (plant die als eerste op braakliggende grond verschijnt) houdt van een licht beschaduwde tot matig zonnige en niet al te droge plek met voedselrijke zandgrond. De plant heeft een voorkeur voor gebieden met menselijke activiteit en wordt dan ook wel een cultuurvolger genoemd: een plant die de mens volgt. In landbouwgebied vindt je de plant langs struiken en in slootkanten. In de moestuin met zijn voedselrijke, omgewerkte grond ontkiemt witte winterpostelein fanatiek op alle met de zomeroogst vrijgekomen plekjes. In stedelijk gebied verschijnt de plant in gemeenteperken en zelfs tussen de voegen van de stoeptegels op straat.

Eetbaarheid

Witte winterpostelein is rijk aan vitamine C. Verder bevat de plant slijmstoffen, wat oxaalzuur en een behoorlijk gehalte aan nitraat. Wissel het nuttigen van witte winterpostelein voldoende af met bladgroenten die arm aan nitraat zijn.

Alle bovengrondse plantendelen van witte winterpostelein zijn eetbaar. De smaak is friscroen en de beet is mals. Tot de bloei kun je de bladrozet oogsten en vervolgens de bloeiende toppen en de bloeistengels. De bloei is een uiterst fraaie eetbare decoratie en de volledige bloeistengel inclusief de groene, onrijpe vruchtjes is eetbaar. Nuttig witte winterpostelein bij voorkeur rauw, de plant verpietert snel als hij wordt verhit.

Botanische kenmerken

- Eénjarige plant. Vanaf de nazomer ontkiemen de hele winter door voortdurend nieuwe planten.
- De kiemblaadjes zijn smal langwerpig. Daarna verschijnen de voor witte winterpostelein karakteristieke ruitvormige bladeren.

De bladeren van de jonge plant zijn langwerpig ruitvormig [foto links]. De volwassen plant heeft breed ruitvormige bladeren [foto rechts]. De bladeren zijn onbehaard, de bladrand is glad en de structuur is vlezig.

Witte winterpostelein groeit vanuit een wortelrozet: de plant vormt een bosje grondstandige, lang gesteelde bladeren. De stelen zijn slap en eindigen in 1 enkel blad. De plant heeft een dunne hoofdwortel met bijwortels.

- De bloem is ongeveer 10 mm groot en heeft witte kroonblaadjes. De bloeiwijze begint met een opgerolde bloeistengel, die zich vervolgens uitstrekt en waarbij aan de top steeds nieuwe bloemen ontluiken. Tegelijk verschijnen in het onderste stengeldeel uit de uitgebloeide bloemen de eerste groene, onrijpe vruchtjes.

Na de bloei sterft de plant af. Wanneer je enkele planten niet oogst maar zaad laat vormen krijg je een nieuwe generatie winterpostelein in het najaar.

